

afhjælpedes med de Midler, her stilles til Raadighed, vi saa kan komme tilbage til Sagen ad Aare og finde den samme Imødekommenhed hos Finansministeren.

Med disse Ord skal jeg anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget i den Form, hvori det foreligger.

Holger Andersen: I de Bemærkninger, den højtærede Finansminister fremsatte nu ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, udtalte han først, at der jo her var Tale om en Udvidelse af den sønderjydske Laanekasses Virksomhed, men rettede det saa selv derhen, at man rettere kunde tale om en Genoptagelse af den sønderjydske Laanekasses Virksomhed, og det er jo ogsaa det, det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden tager Sigte paa. De to Hovedafsnit, det deles i, Laan til Krigsinvalider og Laan til næringsdrivende med mere, vedrører jo nemlig Virksomheder, som Laanekassen allerede hidtil har taget sig af, og kun for de sidstnævntes Vedkommende ophørte Hjælpen med Udgangen af Finansaaret 1921—22.

Jeg kunde have ønsket, at det foreliggende Lovforslag var blevet fremsat tidligere, end Tilfældet er, men glæder mig ligesom de foregaaende Talere over, at det nu ligger paa Folketingets Bord, og haaber, at det maa faa en hurtig og let Gang gennem dette Ting. Der er allerede af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og af den ærede Ordfører for Venstre fremsat en Række Udtalelser om de økonomiske Forhold i Sønderjylland, om de store Tab, som Landsdelene har lidt som Følge af Krigen, direkte og indirekte, og jeg finder det ikke fornødent at uddybe dette Emne yderligere. Jeg kan i enhver Henseende slutte mig til de Udtalelser, der i saa Henseende blev fremsat, og mener ogsaa, at der af Statsmagten her, baade under den tidligere og, som dette Forslag viser, ogsaa under den nuværende Regering, er vist megen Forstaaelse og Imødekommenhed overfor de mange ekstraordinære Krav, Forholdene i de sønderjydske Landsdele ganske naturligt afleder. De Tal, det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) nævnte for de store Kapitaltab, Sønderjylland har lidt, vil sikkert i det hele og store svare til de virkelige Forhold, og der er jo baade fra Statskassens og fra forskellige Organisationers Side gjort meget for at raade Bod paa disse Tab. Jeg maa i Forbindelse med hele det første Afsnit, Loven indeholder, minde om den overmaade store Virksomhed, Den sønderjydske Fond har udfoldet ikke blot ved Hjælp til Krigsinvalider og deres efterladte, men og-

saa til Igangsættelse af Virksomheder for saadanne Krigsinvalider, der forlod den nu nedlagte Krigsinvalideskole i Sønderborg. Lovforslagets §§ 1—3 betyder jo for saa vidt kun en Fortsættelse af den Virksomhed, Laanekassen allerede hidtil har udøvet.

Hvad Afsnit 2, §§ 4—5, angaar, har jeg med Tilfredshed hørt paa de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at Ordene i § 4: „særlig saadanne, der ikke raader over eller ad anden Vej kan skaffe sig Midler enten til Hjælp til Erhvervelse af fast Ejendom eller til Hjælp til Grundlæggelse af selvstændig økonomisk Virksomhed“ efter de Udtalelser, den højtærede Finansminister har fremsat i Laanekassens Bestyrelse, ogsaa vil kunne faa den Virkning, at saadanne Laan i Undtagelsestilfælde vil kunne komme *bestaaende* Virksomheder til gode.

Betingerne i § 5 afviger jo i flere Henseender fra de gældende Bestemmelser i Loven af 28. Juni 1920. Jeg tænker her ikke saa meget paa den Størrelse, der er fastsat for de enkelte Laan, thi naar Beløbet, der stilles til Raadighed, kun er ca. 2 Millioner, kan man ikke vente, at den regulære Laanesum skal kunne naa helt op til de 10 000 Kr., der er Tale om i Loven af 28. Juni 1920. Men der fandtes i den tidligere Lov en Bestemmelse om, at Laan kunde ydes rente- og afdragsfrit i de første tre Aar, ligesom Rentefoden, svarende til Datidens Pengeforhold, var sat saa lavt som til 4 pCt. i Stedet for her 6 pCt., og jeg kunde, som der ogsaa er udtalt Ønske om i det andet høje Ting, have ønsket, at der maaske var givet lidt lempeligere Rente- og Afdragsforhold i det fremsatte Lovforslag. Men i det store og hele hilser jeg Fremsættelsen af Lovforslaget med Tilfredshed, og jeg vil ligesom de ærede foregaaende Talere takke den højtærede Finansminister for, at han paa det nuværende Tidspunkt har fremsat dette Lovforslag, hvis Vedtagelse — derom føler jeg mig overbevist — vil have mange gode Følgevirkninger for Befolkningen i de sønderjydske Landsdele.

Ogsaa jeg skal som de to foregaaende Talere udtale Haab om, at vi, dersom hele det vanskelige Spørgsmaal om Kreditforholdene i de sønderjydske Landsdele ad Aare maatte medføre nye uheldige Virkninger, eventuelt kan faa det gjort til Genstand for nye Forhandlinger her i Tinget.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse uforandret i dette høje Ting.